

Thorbecke 2.0

Inhoudsopgave

<i>Voorwoord</i>	<u>pagina</u> 4
1. Inleiding	16
2. (Ondermijnende Factoren voor) Eigentijds Burgerschap	26
3. Volksvertegenwoordiger is Serieus en Respectabel Vak	30
4. Beknopte Analyse Huidige Situatie	33
5. Vermeende Onmacht.	38
6. Rudimentaire Politieke Partijen?	41
7. (In)competente Volksvertegenwoordigers	43
8. Tanende Animo Voor Functie Volksvertegenwoordiger	45
9. Ruim 2.400 Jaar Politieke Filosofie	46
10. Het Sociale Contract Nieuwe Stijl	51
11. Merocratie + Ethische code Nieuw Staatsbestel	57
12. Spiegeltje van Lucurgus	61
13. Waarde Van Kritische Dwarsdenkers	65
14. Beleidsagenda 2040	67
15. Het Geopolitieke Krachtenveld	69
16. Sociale Cohesie en Richting Geven	71
17. Druk, Druk, Druk, Te Weinig Reflectie(thema's)	73
18. Eigentijds Leiderschap	75
19. Krachtenveld met EU en andere Supranationale organisaties	77
20. Toetsing aan Grondwet en Verdragen	79
21. Outsourcen en Insourcen, the Small Reset	81
22. Lang Leve de Koning, hoera, hoera, hoera!	85
23. Mijn Achtergrond in een Notendop	86
24. Epiloog	91

Voorwoord Pamflet

Het Nederlandse staatsbestel is doodziek en op sterven na dood. De cruciale trias politica lijkt dood en begraven. Overwegend vederlichte politici en bestuurders domineren het dagelijkse beeld van het politieke bedrijf en in de Mainstreammedia en slechts pakweg 10-15% van de 2^e kamer kan zich met recht competente volksvertegenwoordiger noemen.

Te vaak wordt door henzelf vergeten dat zij slechts bij de gratie van de kiezer het mandaat hebben gekregen om datgene wat zij voor de verkiezingen beloofd hebben aan beleid ook geacht worden daadwerkelijk uit te voeren. Beeldvorming en oneliners in de MSM zijn allesbepalend geworden. Een zwerm van ergerlijke semantisch verhullende “communicatiespecialisten” delen de facto de lakens in de bestuurspraktijk uit en worden door bewindslieden veel te serieus genomen want communicatiewetenschap kan geschaard worden onder de categorie moderne pretvakken, die sinds de jaren 80 van de vorige eeuw razend populair zijn geworden. Dat kan en moet wezenlijk anders!

Volksvertegenwoordiger zijn is een respectabel vak dat specifieke kerncompetenties vereist en al bij de selectie van die belangrijke functionarissen gaat het vaak meteen en volstrekt mis. Maar al te vaak worden (zeer) onervaren, niet relevant geschoolden met een zwak ontwikkeld analytisch vermogen, klein snappertje en onrealistische maatschappijvisies door en binnen politieke partijen verkozen omdat zij zo loyaal zijn en goed ja kunnen knikken en voorspelbaar dociel en dus risicoloos zijn voor partij, kopstukken en fractie.

De VVD, het CDA, D’66 en de PVDA munten door hun strakke partijdiscipline daarin uit en dat werkt verstikkend voor het hele politieke bedrijf. Het is sowieso de vraag of de politieke partij nog bij de huidige tijdgeest past en of er wellicht betere alternatieven voorhanden of denkbaar zijn. Ik ben latent trots op ons land en de fenomenale prestaties die onze voorouders in de 17^e eeuw leverden.

Een landje van amper 1 miljoen inwoners bepaalden in die Gouden Eeuw de toon van de wereldmuziek en tal van cruciale innovaties en uitvindingen vormden het handels merk van Holland en de overige provincies in de Lage Landen. Ik ben apolitiek – en dat wil ik ook zo houden, maar man wat ben ik het eens met voormalige premier Balkenende dat we ons natie weer eens moeten vlammen in wetenschap, cultuur en techniek zoals we dat in de 17^e eeuw deden.

Maar ook als politieke partijen als vehikel de komende jaren of decennia nog steeds om opportunistische en pragmatische redenen gehandhaafd zullen en kunnen worden, dan nog kan het parlement, het hoogste orgaan van onze democratie – en dat wordt weleens door regeringen vergeten - veel beter uit de verf komen. Het parlement is het hoogste orgaan en de belangrijkste kerntaken zijn (mede)wetgeving en controle van de regering op uitvoering en uitgaven.

Vertrouwen is goed, maar controle is beter, merkte de oud bendeleider Dzjoegasjvili, alias Stalin, alias Koba spitsvondig op en hij had gelijk, zoals veel dictators wereldwijd op onderdelen vaak gelijk hadden of hebben, maar een dictatoriaal systeem onttaardt altijd in endemische corruptie en een democratisch model is uiteindelijk altijd te verkiezen boven een dergelijk repressief systeem, mits de sleutelspelers in het belang van de gehele natie houden aan fundamentele (on)geschreven spelregels van beschaving en fatsoen en dat gebeurt dus steeds minder waardoor de kiezer steeds meer gaat flirten met politieke partijen die er rabiante opvattingen op na houden.

Maar zoals gezegd ik ben apolitek. Neem bijvoorbeeld nou eens partij als de PVV. Vast staat dat Geert Wilders een uitstekende debater is en ook deze partij heeft naast curieuze politieke ideeën ook op onderdelen glasheldere en goed uitvoerbare plannen op de plank liggen. Totaal oneens ben ik het om hele bevolkingsgroepen over 1 kam te scheren want deze volstrekt onterechte generalisaties doen meer kwaad dan goed voor de geheel samenleving.

Ooit was in de leidinggevende van de zogeheten Marokkaanse vader in Rotterdam en uit die periode weet ik dat er tal van prima deugende en waardevolle Marokkanen zijn en daarnaast heb ik veel buitengewoon getalenteerde en aimabele Marokkanen leren kennen en ik ben er trots op hen tot mijn vriendenkring te mogen rekenen. Handel altijd vanuit je hart en weer eerlijk en integer en dan pas kom je op de juiste frequentie met wat vellen God noemen, maar ik de onmiskenbare scheppende energetische kracht van het universum.

Liefde, rechtvaardigheid, vrijheid en geluk spruiten daaruit voort. Niet die energetische kracht is verwijtbaar voor onrecht, ook omdat de flux aan handelingen en de prikkeling van de zintuigen alleen zich dan kan ontwikkelen door een antagonistische dynamiek en dialectiek tussen goed en kwaad, tussen uitersten en leed en geluk. Wat je niet doodt maakt je sterker is een waarheid als een koe en wij zijn als land gezegend met 4 afwisselende seizoenen die allemaal hun charmes hebben.

Ik moet er niet aan denken dat het elke dag benauwd, zonnig en 30 graden Celsius is of dat ik elke dag Bami moet eten. Het is die natuurlijke drang naar comfort, die neiging naar sleur en geestdodend vegeteren die ons land nu parten spelen. Zelf slaap ik 4 uur per dag, sport ik doorgaans 3 uur per dag, eet ik overwegend gezond en voel ik mij structureel topfit. Ik barst van de energie, creativiteit en glasheldere en goed uitvoerbare multidisciplinaire visies en ideeën over alles en nog wat.

Beperkende assumpties en gemankeerde en volstrekt onbewezen paradigma's regeren onze wereld ook academisch. We neigen als (ook hoogopgeleide)mensen ertoe alles voor zoete koek aan te nemen en slaafs en blind de onzin van de Mainstreammedia als zoete koek voor waar aan te nemen en wij doen dat uit geestelijke luiheid en de vurige onbewuste wens vooral in de geestdodende comfortzone te komen en zeker te blijven.

Kritische dwarsdenkers, die zich en anderen terecht vaak de logische vraag stellen is dat wel zo, worden in de vigerende groepsdynamiek, standaard gezien en bejegend als vervelende paria's, terwijl zij het juist gekoesterd zouden moeten worden en het zout der aarde zijn. Ons land is verziekt tot op het bot en al die geraffineerde overheidspropaganda ten spijt, ik zie vrijwel nooit iemand op straat in Rotterdam of elders lachen en stralen in de zogenaamd gelukkigste land ter wereld dat naar verluidt in alles excelleert. Aan mijn hoela!

Niet alleen stinkt eigen roem, het is daarnaast domweg op elke specifiek onderdeel aantoonbaar feitelijk onjuist. Ja we leven in een welvarend land en die welvaart wordt ook nog eens redelijk eerlijk verdeelt, maar er is meer in het leven, of zou dat moeten zijn dan gepimpte koopkrachtplaatjes en ziekelijk neoliberal consumptisme. Cultuur echt waar geluk zijn veel belangrijker en kunnen het wonderlijke leven zo boeiend en de moeite waard maken, maar ja dat is bij ernstig gestoorde en vaak op school gepeste technocraten die ons binnenlands bestuur over-bevolken en al decennia verzieken aan dovenmansoren gericht.

Deze Herr Flicks van de Nederlandse samenleving maken het in potentie mooiste land ter wereld kapot en het enige wat hen drijft is een extra periodiekje qua salaris en bevrediging van hun machtswellust en de vurige wens serieus te worden gevonden en invloed te verkrijgen via hun verzamelde netwerken. Het is dan ook niet vreemd dat netwerkcriminaliteit in ons land welig tiert en zich vrijwel volledig onttrekt aan het zicht van de gewone burger die de dagelijkse bestuurspraktijk niet kent, laat staan kan doorgronden en die de Haagse en lokale politiek en de uitvoerende beleidsheremieten aanschouwen als een kat in een vreemd pakhuis.

En dat siert die gewone burger, die vaak wel in tegenstelling tot veel beroepspolitici, wel over een flinke dosis gezond verstand beschikt. Daar hoeft je helemaal niks voor gestudeerd te hebben en mijn onlangs overleden moeder, een soort vrouwelijke Nelson Mandela, had een logisch denkvermogen waar een Siegfried Kaag en een Kasja Ollengren, beiden stevig met beide benen in de lucht, een puntje aan zouden kunnen zuigen, terwijl mijn moeder niet veel meer onderwijs had genoten dan de basisschool.

In mijn beleving wordt de meerwaarde van hoger vervolgonderwijs dan ook schromelijk overschat en het heeft in ieder geval – en dat heeft de Coronacrisis pijnlijk duidelijk gemaakt- niet geleid tot de kritische, zelfstandig kunnen denkende betrokken burger. Integendeel we wedijverden met objecten van broodjes shoarma in onze dociele en slaafse volgzzaamheid, die alleen maar gebaseerd was om een lekker gevoel erbij te mogen horen. De hersenloze kijk mij eens braaf zijn cultuur.

Ondernemers kennen de lokale bestuurspraktijk, in tegenstelling tot de burger, maar al te goed, want deze wordt daar dagelijks knettergek van en heeft ermee leren leven dat de meest krankzinnige en ondoelmatige maatregelen zich stapelen, zonder dat iemand kan uitleggen waarom. De burger en ondernemers worden vakbekwaam en schaamteloos uitgemolken als ideale melkkoeien. Kunnen we het lokale parkeertarief nog ff 100% verhogen en waar zit er nog een restje vlees aan de botten?

In de praktijk is het parlement echter gemarginaliseerd en verworden tot applausmachine van het kabinet. Het systeem van Thorbecke is in de kern briljant, maar sleets geworden en is dringend toe aan modernisering. De uiterste houdbaarheidsdatum van het huidige gemankeerde en suboptimale systeem is al lang en breed verstreken maar de meeste sleutelspelers klampen zich eraan vast als een drenkeling aan een reddingsboei, overwegend wegens een pijnlijk gebrek aan creativiteit, visie, energie en levenslust.

Daarnaast is er in ons land in toenemende mate sprake van rechtstatelijke ongehoorzaamheid van regeringen, waarin ongeschreven, maar zelfs ook geschreven gedragscodes en fatsoensregels, die vele decennia voortreffelijk hebben gewerkt (on)bewust aan hun laars worden gelapt. Deze erosie van elementaire fatsoensnormen ondermijnt het aanzien van de politiek bij het publiek en zet de deur niet wagenwijd open voor wezenlijke en broodnodige veranderingen.

Deze logische en goed uitvoerbare modernisering worden systematisch tegengehouden, gedwarsboomd en zeker niet gestimuleerd en de partij die daar ook in uitblink is de partij die zijn bestaansrecht aan bestuurlijke vernieuwing dankt, te weten D'66. Hun kroonjuwelen werden in de open haard geflikkerd en alleen al om die reden heb ik de grootste moeite deze partij serieus te nemen.

Even los van het feit dat ik dat genderneutrale gelul meer dan zat aan het worden ben en serieus overweeg een politieke beweging voor overtuigde heteroseksuelen op te richten, te promoten en te subsidiëren, die er flink op los neuken, want er gaat niets boven een gezonde man-vrouwrelatie, heeft ons land weer een heteroseksuele boost nodig om het aantal manwijven met zware stem en het aantal verwijfde hybride mannen in ons land een halt toe te roepen.

Veel mannen en vrouwen zitten niet in hun natuurlijke rol met als gevolg een duizelingwekkend hoog aantal (v)chtscheidingen en volstrekt onnodige conflicten en spanningshaarden tussen mannen en vrouw. Je kan over Oekraïne en Rusland zeggen wat je wilt, vaak trouwens volstrekt ten onrechte en uit de lucht gegrepen, maar daar is een man nog een echte man en een vrouw nog een echte vrouw en ik leed dan ook aan de ernstigste vorm van Fernweh als ik noodgedwongen weer eens op het vliegtuig in Zhylani stapte op weg naar huis, naar mijn geliefde geboorteplaats Rotterdam waar ik een week over straat in het stadcentrum kan slenteren zonder 1 echt aantrekkelijke en stralende vrouw te bespeuren en treffen, terwijl ik er in Kiev letterlijk over struikelde omdat hun stiletto'schoenen mijn loop blokkeerden.

In Rotterdam, maar ook veel andere steden overheersen de volstrekt onaantrekkelijke kiloknallers die de elegantie hebben van een lantaarnpaal. Het heteroseksuele ideaalmodel houdt niet alleen de noodzakelijke bevolkingsaanwas in stand, maar is ook de oerbron aller levensvreugde en geluk, Ying en Yang. Kijk dat alle homo's en lesbo's zich de afgelopen jaren met succes naar de anale en vaginale top hebben geneukt en zich in vrijwel alle sleutelposities, ook bij de MSM, hebben weten te nestelen, dat moge duidelijk zijn.

Die eenzijdige regenbooggekleurde MSM voeden niet alleen de publieke opinie, maar vergiften deze zelfs ook. Uit dat soort WMCA-kokers komt ook de huidige Russofobie en Poetinhaat voort. Iedereen die Moskou en Kiev goed kent weet dat zelfs in het hartje van het centrum van die steden homobars welig tieren, maar de impliciete en valse verdachtmaking is dat LHBT'ers in die landen geen leven hebben.

Ik herinner mij nog een scene in Kiev in de Andy's bar vlakbij bij de Kreshatik, zeg maar de Kalverstraat van Oekraïne, waarin mijn extreem aantrekkelijke en kinky lover Ruslana met mij de draak stak door te suggereren dat een traverstiet op hoge hakken en opvallend zichtbaar blonde pruik en een overdosis mascara in mij interesse had, waarop Alina, de lesbische vriendin van Lana lachend nog wat olie op het vuur gooide. Je kan alleen maar een goede bestuurder zijn als je veel levenservaring hebt en met echte mensen in contact ben geweest en doorleefd bent.

De stelling dat ons huidige abominabel functionerende parlementaire stelsel logisch onveranderlijk zou zijn is een fictie die vooral tussen de oren van veel politici en beleidsambtenaren leeft. Men kan zich een heuse modernisering niet goed kunnen voorstellen, niet omdat deze ook daadwerkelijk onmogelijk zou zijn, integendeel, maar vooral omdat zij een gebrek aan creativiteit en een chronische fantasieloosheid hebben en omdat hun privébelangen en posities nauw samenhangen en vervlochten zijn met de handhaving van de status quo.

De laatste 6 maanden hoor ik trouwens bij de formatie opvallend weinig de term landsbelang vallen, voor velen kennelijk een detail en een triviaatje en iedereen is weer lekker bezig met de eigen individuele en partijpolitieke belangen, hetgeen een gotspe is omdat alle krachten nu juist moeten worden gebundeld om een aantal hardnekkige maatschappelijke problemen, zoals de tenenkrommende woningnood, nu eens goed aan te pakken, bij voorkeur met een project- en programmatisch ingesteld zakenkabinet, met ervaringsdeskundigen, zwaargewichten die hun kwaliteiten in diverse sectoren hebben aangetoond en andere briljante geesten.

Als ik door ons vrijwel volledig lege, weidse landschappen tuf, dan ontgaat mij volledig de logica waarom wij als land niet in staat zijn vele tienduizenden eenvoudige huizen in rap tempo te bouwen, terwijl onze Chinese broeders en zusters hele miljoenensteden, inclusief de benodigde infrastructuur, in no-time, lees maanden, uit de grond te stampen. Het is vooral een mentaliteitskwestie en verschil. Daar impotente geneuzel ben ik nu wel klaar mee hoor. Het is mede om die reden dat het Nederlands Elftal nooit wereldkampioen is geworden, terwijl men dat in potentie en gedoodverfd minstens wel 2 keer was.

Zoals eerder gezegd ben ik apolitek en dat komt omdat elke politieke partij in mijn beleving een karikatuur is van de werkelijkheid, veel maatschappelijke problemen weinig of niets met politieke verschillen hebben te maken hebben en daarnaast kan ik van nature moeilijk kiezen uit "goede, doordachte en visionaire verkiezingsprogramma's en getalenteerde en vakbekwame en ervaren politici". Kiezen is verliezen, en dit is enigszins cynisch bedoeld hoor schandknaapje Rob Jetten.

Met een beetje toekomstvisie, een vleugje creativiteit en enige doortastendheid is het in de kern kinderlijk eenvoudig. Als je aan 3 juristen 2 problemen voorlegt, heb je binnen no time 8 problemen en juristen hebben de architectuur van onze staatsinrichting altijd gedomineerd. Om voor de komende decennia wezenlijke en noodzakelijke vorderingen te kunnen maken moet je het vooral hebben van gezond verstand, kennis van bestuurskunde in de praktijk en een vleugje juristerij.

Ik ben o.a. meervoudig jurist en in meerdere richtingen afgestudeerd, zij het in een vorig leven in medio jaren 80 toen wetenschappelijk onderwijs nog iets voorstelde. De 2^e kamer wordt al dan niet bewust overladen met pakken papier waardoor het niet toekomt aan noodzakelijke reflectie op het eigen functioneren en aan haar hierboven genoemde wezenlijke kerntaken.

Thorbecke was zonder enige twijfel briljant, een visionair en zijn staatsbestel heeft pakweg 150 jaar de toets der kritiek glansrijk kunnen doorstaan. De modernisering die in dit boekje is beschreven dient nadrukkelijk in de geest van Thorbecke plaats te vinden. Het heeft geen enkele zin door opgekropte frustraties het kind met het badwater weg te gooien en Confucius leerde al dat gematigde veranderingen vaak veel meer effect sorteren, dan wilde ondoordachte plannen. Revoluties zijn vaak gevechten tussen elites en tegenelites om de macht en het volk wordt er per saldo geen zak wijzer van en dient vooral als kanonnenvoer.

Een revolutie lijkt veel op de al decennia modieuze grootschalige reorganisaties in de particuliere-en publieke sector. Een boer vroeg ooit aan een organisatiedeskundige en verandermanager wat zijn vak behelsde, waarop deze een functiebeschrijving gaf op basis waarvan de boer concludeerde dat het veel weg had met het hard in de handen klappen waardoor de vogels wegvlogen en daarna op een ander tak van dezelfde boom landen.

Desalniettemin gaan de hieronder beschreven aanpassingen veel verder dan menige commissie ter herziening van onze staatsinrichting ooit heeft voorgesteld en de wijzigingen zijn met een beetje politiek wil wel degelijk relatief makkelijk uitvoerbaar en realistisch, in het belang van onze samenleving. Zij die met hun bibs op het pluche willen blijven zitten zullen dat met alle mogelijke middelen ontkennen, tegenwerken, traineren en saboteren, maar heeft ons volk niet recht op het beste en wie gelooft nu met droge ogen dat we dat al hebben?

Wij zijn wij aan die briljante Thorbecke verplicht c.q. verschuldigd want wat hebben wij er vaak onopgemerkt collectief een zootje van gemaakt en het staatsbestel is in de praktijk volledig vastgelopen, uitgehold en de trias politica, essentieel voor onze democratie is volledig uit het zicht verdwenen. Dat gaan we dus herstellen en dat doet voor sommigen pijn. Dit boek is geschreven voor leken of zo men wil de redelijk geschoolde massa, die basale kennis heeft van onze staatsinrichting en helaas is ook deze spoeling dus en wees onlangs een enquête uit dat een groot deel van de jeugd niet wist dat we in een democratie woonden en zo dom is dat ook weer niet want in de praktijk is er de factor geen enkele sprake van een democratie, maar van een democratuur waarin machinaties, manipulaties en netwerkbevrediging centraal staan.

Ik ga geen biografie van Thorbecke geven, noch een samenvatting van de parlementaire geschiedenis van de afgelopen 150 jaar. Dat kunt u zich eenvoudig en snel via Google en relevante literatuur eigen maken. Ook ga ik niet en detail mij bekwamen in juridische details en haarkloverij. Het functioneren van ons parlement is pakweg 150 jaar het domein geweest van juristen en omdat ik onder andere meervoudig jurist ben, ken ik de valkuilen en de neiging niet relevante zijpaden te bewandelen totdat je in het bos de bomen niet meer ziet.

Juristen zijn vooral semantische meesters in eenvoudige zaken te difficulteren. Juristen vinden dat gewoon leuk, het zit in hun aard en is hun fetisj. Het gaat in dit boekje om hoofdlijnen, significante verbeteringen en om effectieve maatregelen die uitvoerbaar zijn en veel beter, effectiever en doelmatiger kunnen werken. Er is niks mis met resultaatgerichtheid. Als je dagelijks deel uit maakt van een hectisch gekkenhuis, bedolven onder stapels papier, zoals de 2^e kamer, dan is het niet zo gek dat je op den duur murw en cynisch wordt en dat je vermogen tot zelfreflectie afneemt.

Als een goudvis kon praten zou hij denk ik zelf niet meer doorhebben dat hij in een viskom zwemt. Er is nog wel kritische massa binnen de 2^e kamer aanwezig, maar deze is zoals gezegd pakweg flinterdun en bij hooguit 10 a 15% van de leden aanwezig. De rest vind het allemaal wel best en is een soort silicone opvulling en fungeert als een applausmachine voor de partijpolitieke sleutelspelers. Als Mark Rutte ook maar de meest elementaire managementvaardigheden bezat dan had hij allang voor een serieuze opvolgers gezorgd.

Omdat hij dat niet heeft gedaan zitten we in een schier onoplosbare patstelling en lijken we niet zonder hem te kunnen. Dat is wel zo Mark maar we gaan het toch proberen. De meeste volksvertegenwoordigers zijn bekwame jaknikkers en dienen als opvulling, zoals de siliconen in een bh. Dat lijkt een onaardige stelling, maar laten afspreken nu eens voor 1 keer glashelder en eerlijk te zijn en ook man en paard te noemen.

Ik ben die semantische spelletjes, waarin vooral de premier uitmunt, spuugzat. Dit land verdient beter. In de 17^e waren we het lichtend voorbeeld voor de hele wereld en dat met amper 1 miljoen inwoners. Ik wil die spirit weer terug en dat kan, mits we gezamenlijk de schouders eronder gaan zetten en de cultuur van middelmaat gaan afzweren. Niets is geestdodender dan dat.

Het is fijn voor je comfortzone, maar meer ook niet en levert zelden of nooit iets positiefs op langere termijn op. Ik kom niet alleen met fundamentele en ongezoeten kritiek, maar ook met werkbare oplossingen om de huidige impasse helpen te doorbreken. Volgens Socrates is er niets zo makkelijk om kritiek te leveren. Werkbare oplossingen aandragen is moeilijker. Ga er maar van uit dat ik vrijwel alle denkbare relevante literatuur de afgelopen 45 jaar tot mij heb genomen, dat ik over zeer ruime praktijkervaring in het openbaar bestuur beschik en dat ik wel goed opgelet heb tijdens lessen op scholen en universiteiten.